

In memoriam Vello Ilmoja

11.07.1930–28.01.2023

Lahkunud on hea kolleeg nefroloog, tervishoiujuht ja arstide liidu taasasutajaliige dr Vello Ilmoja. Vello Ilmoja oli ihu ja hingega oma elukutsele pühendunud arst, kes alati andis kolleegidele head nõu ja jagas oma suuri kogemusi. Ikka jätkus tal tahtmist ja aega kaitsta arstkonna huve, parandada meie tervishoiukorraldust ja arendada arstiteadust.

Vello Ilmoja sündis 11. juulil 1930 Vaimastvere vallas Tartumaal. Ta lõpetas 1948. aastal Hugo Treffneri gümnaasiumi ja 1954. aastal Tartu ülikooli arstiteaduskonna ravi osakonna.

Arstitööd alustas dr Ilmoja 1954. aastal Valga haiglas terapeudina, seejärel oli ka sisehaiguste osakonna juhataja ja peaarst. Valgas korraldati tema eestvedamisel Eesti esimesed meditsiiniõdede kursused.

Alates 1962. aastast sai Vello Ilmoja koduhaiglaks Tallinna Pelgulinna Haigla. Ligi kuue aastakümne jooksul oli tal hindamatu roll Pelgulinna haigla ja Lääne-Tallinna Keskhaigla arengus. Aastatel 1962–1990 ja 1994–2001 oli dr Ilmoja Pelgulinna haigla peaarst. Sel ajal ehitati uus haiglahoone ja sünnitusmaja, 1968. aastal avati tema eestvõtmisel Eesti esimene nefroloogiaosakond ja 1978. aastal esimene tehisneerukabinet Põhja-Eesti patsientidele. Pelgulinna haigla läks esimese raviasutuseks Eestis üle viiepäevasele töönalale.

1990ndate alguses töötas Vello Ilmoja tervishoiuministri esimese asetäitjana, ministeeriumi ravi- ja hoolekandeosakonna juhatajana ning sotsiaalministri nõunikuna. Koos tervishoiuministrite Andres Ellamaa ja Andres Korgiga ning

sotsiaalminister Marju Lauristiniga on tal suured teened iseseisvuse taastanud Eesti riigi tervishoiusüsteemi rajamisel ja kujundamisel.

2001. aastal naasis dr Ilmoja oma südamelähedasse haiglasse, töötades Lääne-Tallinna Keskhaiglas ravijuhina, Pelgulinna üksuse juhina ja auditikomitee esimehena. Samuti oli ta Ida-Tallinna Keskhaigla auditikomitee liige. Vello Ilmojal jätkus jõudu ja energiat tegutseda meie tervishoiu paremaks muutmisel väga kõrge eani, aktiivsest tööst tõmbus ta tagasi alles 2020. aastal.

Vello Ilmoja oli üks Eesti Arstide Liidu tegevuse taastajatest 1988. aastal. Ta kuulus aastaid arstide liidu volikogusse ning oli ka Tallinna Arstide Liidu asutajaliige. Kui arstide liit hakkas tõsiselt tegelema arstide koormusnormidega, oli esimeseks nõuandjaks dr Ilmoja, kes juba 1980. aastatel oli Pelgulinna haiglas voodifondi ratsionaalse kasutamise ja töömahu arvestamise tulemusel

arstidele olulise palgatõusu saavutanud.

Dr Ilmoja kuulus aktiivse liikmena Eesti sisearstide, nefroloogide ja senior-sisearstide seltsi ning Saksa-Balti arstide seltsi, tegutses pikka aega Eesti tervishoiujuhtide kolleegiumis, arstiabi kvaliteedi ekspertkomisjonis, ajakirja Eesti Arst toimetuse kolleegiumis ja Tartu Ülikooli arstiteaduskonna nõukogus. Aastatel 1989–1993 oli ta Tallinna linnavolikogu liige. Ta avaldas üle 30 teadusartikli tervishoiukorraldusest, sisehaigustest ja nefroloogiast, väljapaistev oli tema töö haiguste sekundaarse preventtsiooni vallas.

Vello Ilmoja pälvis Eesti Punase Risti II klassi teenetemärgi, Tallinna linna teenetemärgi, Tartu Ülikooli arstiteaduskonna medali, Eesti Arstide Liidu aumärgi ja Tartu Ülikooli Kliinikumi preemia. Teda tunnustati Eesti NSV teenelise arsti tiitliga. Vello Ilmoja oli Tallinna linna aukodanik ja Lääne-Tallinna Keskhaigla auliige.

Vello Ilmoja elab edasi oma lähedaste südameis. Kuus aastakümnet kestis abielu kursusekaaslase naisterst Aino Maia Ilmojaga, neil on kaks last, neli lapselast ja üks lapselapselaps. Poeg Madis Ilmoja jätkab isa elutööd Lääne-Tallinna Keskhaigla nefroloogiakeskuse juhatajana.

Kolleegid ja kaasteelised jäävad mäletama Vello Ilmoja, kelle kades-tamisvärne elujõud ja ergas vaim ei lasknud tal maailma, eriti aga arstkonna asjadest kõrvale jääda kuni oma elu lõpuni.

**Kolleegid Lääne-Tallinna
Keskhaiglast,
Eesti Arstide Liit**